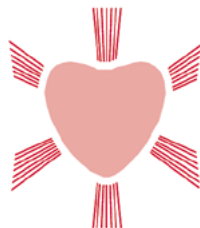

SRDÍČKO

ročník XIX. **3**
31. 5. 2015

A JDEME DO FINÁLE!

Pravda, v hokeji se nám to nepodařilo, ale závěr školního roku se nedá přehlédnout. Čas maturit a písemných zkoušek je čas úlevy po zvládnutí vypjaté doby, nebo smutku, když se nepodaří. V tomto čase prožíváme, bez ohledu na pokročilost školního roku, mnoho zkoušek, kdy je mnohokrát nezvládneme a reparát se již dělat nedá.

Mnoho dětí v tomto období přijímá poprvé s otevřeným srdcem první sv. přijímání. Zároveň se ale dívají na nás dospěláky, rodiče..., s jakou touhou my sami přistupujeme k přijímání. Sledují, jaký máme vztah ke Kristu, jestli ho opravdu milujeme a snažíme se, i když se nám to nedaří, nebo sledují naši pasivitu a jakousi nutnost splnění povinnosti. Ano, potom se nás snaží napodobovat. Děti vidí víc než dospělý, vidí opravdovost, vidí i rezignaci.

Není to jen vztah ke Kristu, ale na prvním místě vztahy ve vlastní rodině. Kde se tedy děti naučí, kudy vede cesta ven z problémů, když neuvidí, že po bouři, která se prožene a mnohé zazene strachem pod postel, nenásleduje odpuštění? Častokrát se děti stávají hromosvodem, který se snaží zmírnit

napětí mezi rodiči. Prosím, nenechte již tímto způsobem zasazovat dětem ty nejkrutější rány. Co jsme potřebovali jako děti? Věřím, že vidět své rodiče, že se mají opravdu rádi. Jinak si nejistotu lásky rodičů nese člověk jako bolest celý život. Jak potom mají milovat Boha?

Udělejte si na sebe čas – bez dětí – a pokuste se najít cestu, kterou je poznání vlastních nedostatků a prosba o odpuštění. Vzdejte se svých nároků na pravdu, a pokud je to jenom trošku možné, odpusťte si. Tím na vaši rodině spočine požehnání a tak na uštědřená zranění naleznete ten nejlepší lék.

Přeji vám, abyste nejen o prázdninách takových okamžiků měli více. Všichni nějak plánujeme, kam jet, co vidět... Proč? Protože chci být s těmi, které mám rád.

O prázdninách bude jednotný pořad bohoslužeb. Od pondělí do soboty mše sv. v Husovicích pouze večer v 18:00 hod. Ráno, pokud můžete, je mše sv. v 7:00 hod. v Soběšicích. O nedělích bude pořad bohoslužeb beze změny.

S přáním všeho dobrého.

br. Filip, OFM

BULA, KTEROU PAPEŽ VYHLÁSIL MIMOŘÁDNÉ JUBILEUM MILOSRDENSTVÍ

Prinášíme český překlad buly *Misericordiae Vultus* (Tvář milosrdenství), kterou papež František 11. dubna 2015 vyhlásil Mimořádné jubileum Božího milosrdenství.

„Nechme se při tomto jubileu Bohem překvapovat. On nikdy neustává v tom, aby otevíral dokořán bránu svého srdce a aby nám opakoval, že nás má rád a že chce s námi sdílet svůj život. Církev (...) ví, že její první úkol, zejména v naší době plné velkých nadějí a silných protikladů, spočívá v uvádění všech do nesmírného tajemství Božího milosrdenství rozjímáním Kristovy tváře.“ Tato slova píše papež František v bule *Misericordiae Vultus* (Tvář milosrdenství), kterou 11. dubna 2015 vyhlásil Mimořádné jubileum Božího milosrdenství. Text nyní přinášíme v českém překladu.

Podle římského biskupa není milosrdenství abstraktním pojmem, nýbrž tváří Boha, kterého je třeba objevovat, kontempletovat a jemu také sloužit. Milosrdenství je současně „klenbou, která nese život církve“.

Jubileum bude zahájeno 8. prosince 2015, tedy padesát let po ukončení 2. vatikánského koncilu. „Církev cítí, že je třeba tuto událost uchovávat v živé paměti. Tehdy začala nová etapa jejich dějin. Otcové shromáždění na koncilu silně pocítili – jako opravdové vanutí Ducha – požadavek mluvit k lidem své doby o Bohu srozumitelnějším způsobem. Byly zbořeny bradby, které příliš dlouho uzavíraly církev do privilegované pevnosti, a nadešel čas zvěstovat evangelium nově,“ vysvětluje datum zahájení jubilea František. Zakončení je naplánované na 20. listopad 2016, kdy bude církev prožívat slavnost Ježíše Krista Krále.

Při zahájení se ve Svatopetrské bazilice

ve Vatikánu otevře Svatá brána, která bývá zazděná a otevírá se pouze při mimořádných příležitostech. Podle papeže má být především „bránou Milosrdenství“. „V tomto případě půjde o bránu Milosrdenství, kde každý, kdo tudy vstoupí, bude moci zakusit lásku Boha, který těší, odpouští a dodává naději.“

Novinkou jubilea je skutečnost, že bude probíhat nejen v Římě, nýbrž i v diecézích na celém světě. Pět dní po zahájení jubilea budou ve všech katedrálách, nebo konkatedrálách a jiných kostelech zvláštního významu, otevřeny právě tyto „brány Milosrdenství“, které zůstanou otevřené po celý rok.

Římský biskup v bule také vysvětluje některé aspekty jubilea, např. jeho motto „*Milosrdní jako Otec*“, dále smysl putování a především potřebu odpuštění. Věřící zvláště vyzývá k přemýšlení o skutcích tělesného a duchovního milosrdenství. „*To bude způsob, jak probouzet naše svědomí často ukolébané tváří v tvář dramatu chudoby, a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, kde jsou chudí upřednostňováni díky Božímu milosrdenství,*“ píše František.

V postní době pak papež rozešle do celého světa tzv. misionáře milosrdenství, kteří budou moci udělovat rozhřešení z hříchů, jež jsou vyhrazeny Apoštolskému stolci. „*Budou znamením mateřské péče církve o lid Boží, aby vstoupili do hlubin bohatství tohoto tajemství, které je pro víru tak zásadní,*“ uvádí bula.

V 19. odstavci se papež František obrací s výzvou k obrácení k těm, kdo jsou členy zločinných uskupení, nebo se dopouštějí korupce. „*Toto je příhodná doba ke změně života! Toto je chvíle dotyku srdce. (...) Zůstat na cestě zla je pouze zdrojem klamu a smutku. Právý život je*

zcela jiný. Bůh neúnavně podává ruku. Vždycky je ochoten naslouchat a já také, stejně jako moji bratři biskupové a kněží. Důležité je pouze přijmout výzvu k obrácení a podrobit se spravedlnosti, zatímco církev nabízí milosrdenství.“

V závěru buly se papež také věnuje židovství a islámu, s nimiž mají křesťané společné téma milosrdenství. „*Kěž prožítování jubilejního Roku*

milosrdenství usnadní setkání s těmito náboženstvími a dalšími ušlechtilými náboženskými tradicemi, učíní nás otevřenými pro dialog, abychom se lépe poznávali a chápali, kež odstraní každou formu uzavřenosti a pohrdání a vypudí každou formu násilí a diskriminace,“ píše papež František v bule *Misericordiae Vultus*.

Tiskové středisko Svatého stolce, Ondřej Mlčeka

NAUČ NÁS MILOSRDENSTVÍ I TEHDY, KDYŽ NÁM PŘIPADÁ NAD NAŠE SÍLY

Pátek patnáctého pátý dva tisíce patnáct. Toto datum s téměř samými pětkami, den po Nanebevstoupení Páně, však na pětku opravdu nebylo. Husovická farnost sice povětšinou hladověla či jinak držela přísný půst vyhlášený otcem Filipem za naše rodiny, ale do průběhu večerní mše svaté se tento fakt nijak nepromítl, kostel zůstal zaplněný i na adoraci. „Co všechno působí hřích?“ tázal se P. Filip v kázání a pokračoval: „Mnohokrát je zlo zapříčiněné někým, s kým ani nemáme nic společného, jindy ho zapříčiní naše špatná rozhodnutí. Často nechceme nechat vinu na sobě a podle vzoru Adama a Evy řešíme, jak se s ní vyrovnat. Co by se stalo, kdyby Adam vyšel před Boha a řekl: ‚Pane, udělal jsem chybu...‘ Co by se událo, kdybychom to tak udělali i my, namísto omlouvání svých chyb... Víra a pravda, to jsou ty síly v nás, které nás k tomu mohou uschopnit...“

P. Filip nabídl všem přítomným, aby ještě při mši napsali své prosby a vložili je do připraveného košíku. Sami si nepomůžeme, je třeba prosit Boha o všechno, co nezvládneme, prosit, aby nám ukázal cestu. Cesta za Ježíšem vede na Kalvárii. Ale nekončí tam, pokračuje přes vzkříšení a nanebevstoupení. Děti, které se připravují k prvnímu svatému přijímání, jsou většinou mnohem pozornější

a soustředěnější než děti, které v náboženství jen přijímají informace. Protože příprava má svůj jasný cíl, přijetí svátosti – smíření a eucharistie. Vše, co nás někam směřuje, nás i více motivuje. Sílu ke všemu našemu jednání nacházíme při pohledu na Krista, který v očích světa dopadl špatně. S důvěrou v jeho vítězství a zmrtvýchvstání jsme měli příležitost vložit svá trápení, ideály i představy nacházející se v naší mysli do obětní misky a do kalicha s vínem ponořit pláč, hořkost i beznaděj, aby to vše na oltáři proměnil Bůh v Tělo a Krev svého Syna. Jsme přece lidmi naděje.

Socha Panny Marie pod kazatelnou na pozadí blankytně modré látky pak viděla farnost pokleknout před vystavenou eucharistií s prosbou o milost obrácení i milosrdenství, i když je nad naše síly, o uzdravení všeho, co je třeba uzdravit. Viděla kajícnost shromážděných (vedenou podle desatera), kdy po celou dobu hořela okenní vitráž nad Ježíšovou sochou na oltáři sluncem, jako by zároveň s eucharistií na oltáři byla zde přítomna i tato žhnoucí eucharistie, aby plamen víry neztratil na síle. Tak proběhla mše sv. za uzdravení vztahů v našich rodinách, již předcházela nověna k Panně Marii rozvazující uzly.

-ara-

INFORMACE Z FARNOSTI HUSOVICE

Pořad bohoslužeb o prázdninách

V době letních prázdnin, v období od 1.7. do 31.8. budou ve všední dny a v soboty mše sv. v Husovicích jen večer v 18.00. V Soběšicích zase jen ráno v 7.00. V neděli změny nebudou, bude tedy pravidelný pořad bohoslužeb.

Plán akcí

5. června 2015

V pátek 5. června je výroční den posvěcení našeho kostela. Krásných 105 let.

7. června 2015

V neděli 7. června budeme slavit slavnost Božího těla. Po mši sv. v 10.00 půjdeme

eucharistickým průvodem z kostela na nám. Republiky.

12. června 2015

V pátek 12. června je slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Je to poutní slavnost našeho kostela. Večerní mše svatá bude sloužena za naši farnost.

5. září 2015

V sobotu 5. září pořádá naše farnost pouť do Hájků u Prahy ke svátku Narození Panny Marie. V bývalém františkánském klášteře se nachází nejstarší loreta v Čechách. Farnost vypravuje autobus, cena zájezdu je 300 Kč.

INFORMACE Z FARNOSTI LESNÁ

Pořad bohoslužeb v DCBL

Každé pondělí, středa, pátek v 18.00

Každé úterý, čtvrtek, sobota v 07.00

Každou neděli: v 7.30, 9.00, 10.30

Po dobu letních prázdnin, počínaje nedělí 5. července, budou každou nedělí pouze dvě mše, a to v 7.30 a 9.00.

Pravidelný pořad nedělních bohoslužeb bude opět obnoven od neděle 6. září 2015.

Plán akcí

13. června 2015

V sobotu 13. června v 18.00 bude oslava na mši svatou v pěkné přírodě u kaple pod Lesnou památka významného světce sv.

Antonína z Padovy, kterému je tato kaple zasvěcena. Zazní zde i prosby za stavbu budoucího kostela na Lesné.

14. června 2015

V neděli 14. června v 15.00 se uskuteční tradiční pouť v kapli sv. Antonína pod Lesnou. Hlavním celebrantem letos bude kněz z řádů minoritů z Brna, spolucelebrantem farář z Brna-Lesné.

21.červen 2015

V neděli 21. června od 14 hodin vás zve-me na farní den s příjemným posezením, vzájemným poznáváním, občerstvením a nenáročným programem (i pro děti).

INFORMACE Z NAŠÍ DIECÉZE

Plán akcí

2. června 2015

Vranov u Brna – Den za posvěcení kněží.

seminaristů, kterých má v tomto školním roce brněnská diecéze dvacet dva.

6. června 2015

V rámci slavení Národního eucharistického kongresu v brněnské diecézi se v sobotu 6. června 2015 koná pouť do poutního kostela Božího Těla ve Slavonicích. Pontifikální bohoslužba, které bude předsedat brněnský biskup Vojtěch Cikrle, bude slavena v 10.30 hodin. Po mši následuje eucharistický průvod do farního kostela Nanebevzetí Panny Marie, kde bude závěrečné požehnání.

26.–28. června 2015

Dolní Kounice – festival Kéfasfest 2015. Čtvrtý ročník křesťanského festivalu pro všechny věkové kategorie v prostorách bývalého kláštera Rosa Coeli. Letošní hlavní hosté: Pavel Helan, U2 Desire Revival Band, Husákovo kvarteto a další.

13. června 2015

Vranov nad Dyjí – 13. celostátní misijní pouť a 10. misijní den dětí.

27. června 2015

Brno – dóm 9:00 kněžské svěcení.

20. června 2015

Brno – dóm 9:00 jáhenské svěcení.

5. července 2015

Mikulčice – pouť ke sv. Cyrilu a Metoději.

8.–12. července 2015

Brno – XXVI. konference Charismatické duchovní obnovy.

21. června 2015

V neděli 21. června 2015 proběhne ve farnostech brněnské diecéze sbírka na podporu bohoslovců.

Tato finanční částka slouží jako příspěvek na provoz Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci, kde se bohoslovci brněnské diecéze připravují ke své službě, na stravné, kolejně a na exercicie

16. července 2015

Kostelní Vydří – kněžská pouť v 10.00.

15.–16. srpna 2015

Brno – Den Brna.

29. srpna 2015

Žďár nad Sázavou – XII. diecézní pouť rodin.

ROZHOVOR S P. VIANNEYEM, OFM

V předrevolučních dobách, za dob socialismu i po něm je Brno pevným bodem františkánského působení, kterým prošla většina františkánských bratří a když se dobře podíváte, všichni v něm zanechali v toku času nějakou stopu. P. Jan Maria Vianney Dohnal dokonce v podobě útlé knížky z roku 2008, jenž nese název Pokoj vám! Obsahuje dvacet vybraných kázání tohoto bývalého provinciála řádu menších bratří františkánů a pět z nich bylo ke slyšení právě v Brně. Jan Maria Vianney byl tajně vysvěcen roku 1988 na Slovensku, v Brně pracoval v konstrukci v MEZ a zároveň žil utajeným řeholním životem v domku na Karlově ulici. Poté byla jeho domovinou Moravská Třebová, aby nakonec zakotvil v Praze, odkud čas od času zavítá zase do Brna. Přestože jeho čas je velmi naplněný, našel si chvíli na rozhovor.

Otče Vianney, na co se nejvíce těšíte do Brna a které vzpomínky se ve Vás probouzí cestou sem? Co Vám Brno dalo, co Vás naučilo?

Vždy, když přijíždím do Brna, i když je to jen nakrátko, těším se zvláště na setkání s bratry v Husovicích a s klariskami v Soběšicích. I když tato setkání jsou spíše pracovní, vnímám v nich radost z povolání do františkánské rodiny a vděčnost za dar kněžství.

Těch vzpomínek od roku 1976, kdy jsem ještě jako mladík začal jezdit do Brna k tajným františkánům a to jsem ještě nesměl vědět, že to františkáni jsou, je velmi mnoho. Po ukončení základní vojenské služby v roce 1979 jsem pak již bezprostředně nastoupil do této utajené františkánské

komunity na Karlově ulici a zde jsem postupně vrůstal do františkánské rodiny. Těch vzpomínek je tolik, že jednou možná napíši i knihu vzpomínek. Ale k tomu se dostanu snad až v pozdním důchodu.

Brno mi dalo obláčku, první sliby a po třech letech i slavné sliby. Dalo mi zázemí pro jáhenskou službu a též pro kněžství, které bylo nejdříve ve skrytosti a po pádu komunismu mi dalo i prostor pro veřejnou činnost. Brno mně naučilo žít „velké povolání“ ve skrytosti i na veřejnosti.

Kterí lidé Vás v životě nejvíce formovali, kdo Vám fandil a dodával sebedůvěru i motivaci ke zvolené cestě?

Zde bych mohl vzpomínat na mnoho vzácných lidí, kteří mně různě vědomě i nevědomě provázeli, zvláště bych měl vzpomenout na celou řadu kněží, kteří mi často i nezištně pomáhali, jak slovem, tak i svědectvím svého kněžského života. Na prvním místě to byli a stále jsou s naprostou jedinečností moji rodiče. Jim patří mé velké „Deo gratias“.

Přejdeme k větám z Vašich kázání. Které milníky života Vám při pohledu zpět odhalí plnění Božího plánu?

Teď přemyslím, kterými větami ve svých kázáních jsem se dotýkal milníků života směrem k plnění Božího plánu. Tím prvním vykročením bylo jistě přijetí mými rodiči, abych se vůbec mohl narodit. Velkým momentem pro mě bylo biřmování a primice otce Antonína v naší hlucké farnosti. Dalším důležitým milníkem mi pak bylo

mládežnické společenství, které jsme vytvořili v době tzv. normalizace a společně jsme se povzbuzovali k velkým krokům do dobrodružství pro Ježíše. Těch křížovatek pak bylo jistě velmi mnoho, ale jedinečnou zkušeností mi pak bylo tajné kněžské svěcení a následně první „utajená“ primice, se vším, co se kolem ní odehrávalo.

Ve kterých chvílích jste společně s Ježíšem šel proti proudu a co Vás to stálo?

Vstoupit do řádu v době, kdy Československo svou komunistickou ideou i mezi ostatními socialistickými státy vynikalo snahou o ateizaci celého národa a kdy řeholní život u nás od roku 1950 prostě neexistoval, nebylo nic jiného, než kráčením proti proudu i s rizikem nejruznějších postihů, až po hrozbu kriminálu.

V knize připomínáte P. Bedřicha Smišťíka OFM, jenž viděl při svém odchodu zářící nebe a sv. Františka, jak mu jde naproti. Bývá u františkánů častý tento pohled klíčovou dírkou na druhou stranu?

To nevím, ale otec Bedřich tento duchovní pohled stačil ještě s úžasem v tichosti vyslovit před těmi, kteří ho při jeho umírání provázeli svou přítomností.

Jak se dnes můžeme učit od Ježíše vytrvalé lásce, která se nezalekne žádného strachu?

Učit se Ježíšově vytrvalé lásce můžeme jen tím, že mu nasloucháme a následujeme ho.

Cena života se neodvívá ze získání jakéhosi životního standardu, majetku, požitku... vidíte to dnes stejně? V čem vidíte podporu těch, kteří dnešního standardu třeba nedosahují?

Tak, jako se nemění Boží pohledy a zá-

měry, tak, jako se evangelium nepřizpůsobuje naší slabosti a našemu hříchu, ale znovu a stále nás volá k jedinečnosti pozvání na Cestu v Pravdě a k Životu, tak ani hodnota života se nedá oklamat naším sobeckým postojem. Našeho navyklého současného standardu většina národů nedosahuje, ale přesto mnozí lidé i z těchto takzvaně chudých zemí jsou mnohem bohatší než my a to svým přístupem k životu, vnímáním hodnoty rodiny a ochoty navzájem si pomáhat. A tak bychom možná měli mít pokornou odvahu se od těchto prostých lidí učit.

Ježíš dal moc odpouštět hříchy slabým učedníkům, kterým odpustil selhání v důležitých chvílích jeho posledních dní. Je pro Vás dávání odpustění ve zpovědnici rutinou anebo si znovu a znovu uvědomujete dosah této svátosti? A Vy sám máte stálého zpovědníka?

Jistě si zdaleka neuvědomuji dosah svátosti smíření, zvláště když mě po několika hodinách nepřetržitého zpovídání přemáhá únava a spánek, ale pak obvykle přichází někdo, kdo prozáří zpovědnici, a vím, že rozhršení z hříchů je přímo slavností, na které mám podíl svou kněžskou službou.

Ano, mám svého zpovědníka. Život v komunitě totiž mimo jiné nabízí i výhodu stálého zpovědníka, který je stále připraven. A taky i velmi rád zpovídám. Být blízko Božímu milosrdenství je velkou milostí.

Kolik bouří se opíralo do lodičky vaší víry a kdo vám pomáhal napnout plachty?

Bouře přicházejí jedna za druhou a každá je nějak jiná. A kdo mi v takových chvílích pomáhá napnout plachty, to bych taky rád věděl.

Kým pro Vás je Maria? Jak často pobýváte v Hájku v loretánské kapli a přicházel jste rád i do té u minoritů v Brně?

Navážu na předešlou otázku. Zřejmě je to právě ona, Matka Boží, která mi tak často pomáhá napnout plachty. A tak jsem jí zavázán vděčností. V hájecké loretánské kapli pobývám alespoň chvíli, při nejružnějších akcích, aktivitách, poutích a stavebních opravách, kterých se jako rektor tohoto poutního místa zúčastňuji, či je přímo zaštiťuji. Když jsem dřív chodil k minoritům, věděl jsem o jakési kapli, která tam je, ale ještě jsem nechápal její význam. I ke vztahu potřebujeme určitý čas.

Svatý František je pro Vás tím, kdo vytváří novou kvalitu vztahů, kterými proniká vždy až do samých základů existence všeho stvořeného. Poukazujete na jeho dobrý vztah k sobě samému i k ostatním bez výjimky. Jak přistupoval k těm, kteří se dobrému vztahu k sobě a druhým nenaučili a jak k nim přistupujete Vy? Co všechno Vás ještě učí přátelství se svatým Františkem?

Ani svatý František nebyl hned na samotném vrcholku svatosti. I on nejdříve hledal sám sebe, aby postupně pochopil, že plně se můžeme najít jen v Bohu a že jen Bůh dává smysl a řád všemu, co nás obklopuje a co i my spolu vytváříme a čím žijeme, včetně úcty k celému stvoření. Tuto vděčnost a úctu k Bohu pak smíme konkrétně prožívat i ve vztazích vůči každému člověku. Vždyť Bůh je Otec všech. František se snažil naslouchat Božímu slovu s tím, že Boží slovo je plně pro nás. Proto přímo visel na Ježíšových rtech, aby mu nic neuniklo a též jedinečným způsobem žil

eucharistickou úctou, protože v Eucharistii se setkával se samotným Božím Synem. Proto mohl mít bezelstné srdce otevřené pro všechny, pro přátele i pro nepřátele. V každém člověku pak byl schopen vidět onu lásku, kterou i toho největšího hříšníka Bůh miluje a kterou byl vykoupen drahou krví Kristovou. Co se týká mně, mám se ještě mnoho a mnoho od svatého Františka učit. Neustále narážím na sebe i na lidi kolem sebe, protože zdaleka ještě neumím naslouchat a přijímat to, co mi Pán říká a k čemu mně vede. A tak mohu jen doufat, že i mně svatý František svým věrným přátelstvím přece jen něčemu z toho, čím žil, naučí.

V čem vězí františkánská radostnost? Mluvil jste o ní nejen 20. 8. 1988 na Karlově 22, ale žijete ji. Jak se to daří?

V čem vězí františkánská radost? Jistě v Bohu, který se nám plně dává k dispozici, abychom ho ve svobodě a s důvěrou milovali a jemu sloužili.

Co zde ještě nezaznělo a Vy byste to rád farníkům i dalším čtenářům sdělil?

Modlete se za nás, za bratry i za sestry celé naší františkánské rodiny, abychom se nebáli žít své povolání s takovým nasazením, abychom se skutečně stávali i v dnešní zmatené době Františkovým znamením, které od nás svět očekává. A pokud zaslechnete ve svém srdci tichý hlas k následování Pána, nebojte se k nám přidat a nás svým mladickým elánem povzbudit.

Děkuji za rozhovor.

V Praze 1. 5. 2015, pokoj a dobro Jarka C.

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE

Letošní 26. ročník Katolické charismatické konference se bude konat ve dnech 8. až 12. července 2015 v Brně. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Vojtěch Cikrle a náměstek hejtmana Jihomoravského kraje Stanislav Juránek. Dvacátý šestý ročník konference provází citát z Markova evangelia „S láskou na něj pohleděl!“ (Mk 10,2).

Konference začíná ve středu 8. července 2015 v 19.00 hodin mší svatou v katedrále sv. Petra a Pavla na Petrově, hlavním celebrantem bude otec biskup Vojtěch Cikrle. Ve středu se bude také provádět registrace,

a to od 12.00 do 21.00 hodin v pavilónu F v areálu brněnského výstaviště BVV.

Zahraničním hostem letošní konference bude Michelle Moran (více na <http://konference.cho.cz/>).

Hlavní program, který proběhne v moderním pavilónu F na brněnském výstavišti BVV, tvoří přednášky, adorace, neformální setkání, společná modlitba a bohoslužby. Podrobné informace, program konference a on-line přihlašování na <http://konference.cho.cz/>

Přihlašování přes internet bude ukončeno 22. června 2015 ve 12.00 hodin.

Křížová cesta farnosti v Mikulově na Svatém kopečku 29. 3. 2015

Z HISTORIE HUSOVIC

Husovice a zaniklá řemesla

Za první republiky byl v Husovicích obecní ras jménem Odvárka. Měl vozík se zapřaženým psem a jezdil chytat po Husovicích toulavé psy a kočky, které konzumoval. Po Husovicích chodili podomní obchodníci ze Slovenska, kteří prodávali jemný písek, který se užíval při mytí nádobí. Byl to jistě velmi skrovný výdělek.

Hasiči měli stříkačku, kterou tahali koně. Protože hasiči koně neměli, když vypukl požár, šel hasič na roh ulice Netušilovy a Hálkovy a zastavil prvního povozníka, který jel kolem, odpřáhl mu koně, zapřáhl je za stříkačku a jeli k ohni.

Po 2. světové válce bylo až do převratu v roce 1948 a ještě krátce po něm mnoho různých obchodníků. Po Husovicích jezdil s koňským povozem vápeník, který prodával nehašené vápno a „vyřvával“: vápno, vápno, vápno. Popeláři také jezdili s koňským povozem, vyzváněli zvoncem a ženy nosily hrnce s popelem, které popeláři vysypávali na vůz. Poštáci jezdili s koňmi a uzavřeným poštovním vozem s ohrádkou na střeše na balíky a stupačkou vzadu, na kterou jsme si rádi naskočili. Kluci volali „za vozem, za vozem“ a kočí „švácl“ do zadu bičem, ale naštěstí nedosáhl. Chodil také kolovrátkář. Ve „Václaváku“, což byl první patrový dům na začátku Hálkovy ul., kde ve schodišti byla socha sv. Václava, ve dvoře vyhrával a lidé z pavlačáku mu házeli drobné. Chodili dráteníci po domech a vyvolávali: „drátovat, flikovat, drátovat, flikovat“ a spravovali děravé hrnce.

Na Dukelské měl obchod sklenář Česálek, který jezdil na kole a v krosně na zádech vozil tabule skla a nabízel své služby.

Kuriozita je brusič a nožíř na Dukelské vedle tzv. „Staré pošty“. Zde ve sklepním prostoru má svoji dílnu Leo Pecha. Jeho rodina pochází z Písečňáku a na Dukelské má tuto živnost od války, kupodivu přes celý minulý režim, kdy ostatní živnosti byly dávno zrušeny. Živnost vedla jeho matka. Současný brusič chodil s mým bratrem do školy.

Na naší ulici (Netušilova) byl uhlíř Blíženec, který měl koňský povoz a koně jménem Burda. „Plac“ s uhlím měl na rohu ulic Netušilovy a Elgartovy, kde je stále ještě volná proluka. Protože koňských povozů bylo v Husovicích hodně, byl na Hálkově ul. vedle řezníka Aujeského kovář Vémola, který v průjezdu koval koně a vedle měl dílnu s výhni.

To vše skončilo zhruba po roce 1950, kdy zrušili živnosti. Jeden ze živnostníků byl zavolan na národní výbor a úřednice se zeptala: „Máte živnostenský list?“ Když jej dotyčný předložil, tak ho přetrhla a řekla: „Tak, už ho nemáte.“

Na třech místech v naší čtvrti nalezneme husovický znak: na sokolovně, „hasičárně“ a na dnešní modlitebně jehovistů, kde dříve, jak vzpomínala moje matka, byla tzv. „Cabala“ a kde bydlel obecní policajt Vovísek, zatímco husovický pošťák se jmenoval Pertlíček.

Páter Zdeněk Obdržálek

SVETR

Na stromech už se zelenaly maličké kuličky třešní, ale počasí ještě vzpomínalo na zimu a chladně omotávalo každého živáčka kapkami deště i poryvy větru, aniž by pomyslelo na teplo jarních dnů. Daniela vyšla se zpožděním z domu, bude mít co dělat, aby stihla dát tašku s oblečením ke kamarádce pro její děti a pak jet pro nevidomou Gitu na zastávku, aby spolu šly do husovického kostela na modlitbu růžence. Pospíchala na zastávku a v letu zvedla zvonící mobil. „Ahoj Danko, prosím tě, já bych šla ráda už na mši,“ ozval se Gitin hlas. „Dobře, pojedu tedy rovnou do kostela, vyzvednu tě na zastávce,“ souhlasila Daniela a změnila tak v mžiku své původní plány.

Po růženci a mši vyšly Daniela a Gita před kostel a přidaly se k hloučku známých lidí. Celé povídání prokládala Gita občasným povzdechem: „Mně je taková zima, nečekala jsem, že bude tolik chladno.“ Rozhovor a setkání s ostatními se odehrávalo sice v přátelské a hřejivé atmosféře, přesto počasí bylo neúprosné. Daniela pokrčila rameny: „To je mi líto, ale nemůžu pro tebe vůbec nic udělat. Mrzí mě to. Možná mám s sebou šátek, ale nic víc.“ Tuto větu v různých obměnách ještě v průběhu asi čtvrt hodiny několikrát zopakovala a Gita na ni zase odpovídala podobně: „To nic, šátek mi nepomůže, chtělo by to teplé oblečení,“ a choulila se do tenké bundy.

Po nějaké době šly obě na zastávku tramvaje. Daniela si přehodila tašku z jedné ruky do druhé, aby se mohla podívat kolik je hodin a zjistit odjezd tramvaje. Zarazila se, podívala se na tašku ve své ruce a poté se

smíchem řekla vedle sebe stojící kamarádce: „Gito, já mám pro tebe celou dobu svetr, tady v tašce! Bůh věděl, že ho budeš potřebovat, proto jsem jela s taškou do kostela místo ke kamarádce, celou dobu ho pro tebe má nachystaný, ale než mi to došlo, uběhla spousta času, kdy jsi musela mrznout!“

Možná se tyto situace opakují častěji, než bychom čekali. Bůh má dávno nachystané řešení našich problémů, jen dlouho trvá než člověk, kterého přizval ku pomoci, pochopí, co má udělat a vytáhne svetr z tašky. Gita se rozesmála a s chutí si oblékla pod bundu červený svetr, který jí opravdu moc slušel. Do odjezdu tramvaje zbývalo devět minut a jí bylo konečně krásně teplo.

Jarka Cýrusová

Farní minitábor

uskuteční se od 18. 7. – 25. 7. 2015

Fara Újezd u Černé Hory

Tajemství sedmi pyramid

cena 1800,-

Věk: 7 - 13 let

Kontakt vedoucích: br. Kapistrán; **mail:** kapistran.ofm@gmail.com

Mobil: 604 642 307

SRDÍČKO

zpravodaj brněnských římsko-katolických farností Husovice, Soběšice a Lesná

Vychází se souhlasem duchovních správců.

Kontaktní adresa: Římsko-katolická farnost Brno-Husovice, Vranovská 103, 614 00 Brno,

e-mail: Srdicko.Husovice@seznam.cz

<http://www.farnost-husovice.cz>

Odpovědný redaktor: Daniel Kummer

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farností. Neprošlo jazykovou úpravou.

Uzávěrka tohoto čísla byla dne 19. 5. 2015, uzávěrka příštího čísla je 11. 9. 2015.